

Nach TRIG. der Fürst der Jaksha. — 3) f. श्री N. pr. eines Flusses VP. 183. N. 80.

हुमकिंनरप्रभ (हुम-किं + प्रभा) m. N. pr. eines Fürsten der Gandharva VJUTP. 88.

हुमकिंनरराज (हुम-किं + राज) m. Druma, König der Kiminara, VJUTP. 89. परिपृच्छा Titel einer buddh. Schrift 41. Index des KANDJUR No. 137.

हुमनाख (हुम + नख) m. Dorn Ç. BUAR. bei WILS. — Vgl. हुनख. तरुनाख. हुमत् (von 4. हु) adj. mit Holz u. s. w. versehen gaṇa yavadi zu P. 8, 2, 9.

हुममय (von हुम) adj. hölzern NIR. 4, 19. 3, 26. 9, 23.

हुमर (von हुम) m. Dorn HAR. 91. — Vgl. हुमनाख.

हुमरत्नशाखाप्रभ (हुम-रत्न-शा + प्रभा) m. N. pr. eines Fürsten der Kiminara VJUTP. 89.

हुमवत् (wie eben) adj. mit Bäumen bestanden: अचल MBH. 7, 782. 3206. वनस्थली RAGH. 9, 26.

हुमवल्क (हुम + वल्क) Baumrinde R. 5, 44, 12. fg.

हुमव्याधि (हुम + व्याधि) m. Gummi, Harz RĀGĀ. im ÇKDR. — Vgl. हुमामय.

हुमशीर्ष (हुम + शीर्ष) n. eine Art Verzierung auf einem Gebäude: कपिशिर्ष हुमशीर्ष तथा चाखोटशीर्षकम् । इति कुट्टिमभेदाः स्युः शाब्दिकैः समुदाहृताः ॥ ÇABDAR. im ÇKDR.

हुमश्रेष्ठ (हुम + श्रेष्ठ) m. der beste der Bäume, Bez. der Weinpalme (ताल) ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR.

हुमषण्ड (हुम + षण्ड) n. Baumgruppe HARIV. 3370. R. 4, 13, 12. — Vgl. तरुषण्ड, तरुषण्ड.

हुमसेन (हुम + सेन) m. N. pr. eines Königs, der mit dem Asura Gavishṭha identificiert wird, MBH. 1, 2671.

हुमामय (हुम + आमय) m. Gummi, Harz AK. 2, 6, 3, 26. H. 683. — Vgl. हुमव्याधि.

हुमाय् (von हुम), ऽयते für einen Baum gelten: निरस्तपादपे देशे हरण्डो ऽपि हुमायते HIT. I. 63.

हुमारि (हुम + अरि) m. ein Feind der Bäume, Bez. des Elefanten (weil er die Bäume zerstört) RĀGĀ. im ÇKDR.

हुमाश्रय (हुम + आश्रय) 1) adj. in Bäumen Schutz suchend. — 2) m. Eidechse, Chamäleon RĀGĀ. im ÇKDR.

हुमिणी (von हुमिन् und dieses von हुम) f. Baumgruppe, Wald gaṇa खलादि zu P. 4, 2, 51, Vārtt.

हुमिल m. N. pr. eines Dānava, Fürsten von Saubha, HARIV. 4988. fg. eines Sohnes des Rshabha BUIG. P. 5, 4, 11. eines Hirten, des Gatten der Kalāvati und Vaters des Nārada (= Upabarhaṇa in einer früheren Geburt), BRAHMAVAIV. P. in Verz. d. Oxf. H. 22, b, 17. 23, b, 4. — Vgl. हुमिल, हुमिल.

हुमेश्वर (हुम + ईश्वर) m. der Fürst der Bäume: 1) Beiw. des Pāriśāta HARIV. 7131. — 2) die Weinpalme ÇABDĀRTHAK. im ÇKDR. — 3) Bein. des Mondes (vgl. u. ओषधि und ओषधियति) ÇKDR. angeblich nach HARIV.

हुमोत्पल (हुम + उत्पल) m. N. eines Baumes, Pterospermum acerifolium

Willd. (कर्णिकार), AK. 2, 4, 2, 40. H. 1143.

हुम्म्, हुम्मति ein Gattikarm NAIKH. 2, 14.

हुवय (von 4. हु) m. ein hölzernes Gefäß, der Holzkasten der Trommel: सिंह ईवास्तानीहुवयो विवदः AV. 5, 20, 2. उपश्रमे हुवये सीदता यूपम् 11, 1, 12. ein hölzernes Hohlmaass P. 4, 3, 162. n. Schol. AK. 2, 9, 85. H. 883.

हुषद् (4. हु + सद्) adj. in oder auf dem Holze —, Baume sitzend: वेन हुषच्चन्द्रोऽरामद्वरिः RV. 9, 72, 5. विं च हुषदम् 10, 113, 3. vom Soma TS. 1, 7, 12, 1. TBR. 1, 3, 9, 1.

हुषद्वन् (4. हु + सद्वन्) adj. dass.: वेन हुषद्वी RV. 6, 3, 5.

हुसल्लका (4. हु + सल्ल) m. ein best. Baum (s. पिपाल) ÇABDAR. im ÇKDR.

1. हुक्, हुक्तात् DHĀTUP. 26, 88; डोक्क; अहुक्म्, अहुक्तम्; डोक्ता, डोक्ता und डोक्ता P. 7, 2, 45. 8, 2, 33; ep. auch med. Jmd Etwas zu Leide thun, zu schaden suchen (हिंसायाम्) DHĀTUP. mit dem dat. P. 1, 4, 37. VOP. 3, 15. यदुक्ताद्वि शेषे स्त्रिये AV. 5, 30, 3. न यजमानाय हुक्षमि ÇAT. BR. 2, 3, 3, 38. 3, 4, 2, 9. PĀNĒAV. BR. 12, 6. KĀTH. 24, 9. अहुक्तो वै मे AIT. BR. 8, 23. 15. नास्मै हुक्तेत् NIR. 2, 4. मक्षिपाः ऋद्धिणो रौद्रा न ते हुक्ष्यन्तु R. 2, 25, 17. तस्मै भवान्हुक्ष्यति BUIG. P. 4, 4, 15. 7, 4, 28. मा हुमेभ्यो मक्षभागा दीनेभ्यो द्रोघधुमर्ह्य 6, 4, 7. med.: तस्मै स हुक्ष्यताम् R. 2, 73, 22. संवन्धिभ्यो ऽपि यैर्हुग्धम् (impers.) RĀGĀ-TAR. 3, 298. mit dem gen.: (कः) श्रेष्ठस्य भ्रातुरिष्टस्य हुक्तेत् R. GORR. 2, 99, 23. ततः स नृपतेः प्राणात्तिकं हुक्ष्यति HIT. II, 121. mit dem loc.: भगवति — हुक्ष्यति BUIG. P. 4, 2, 21 (vgl. द्रोघध्व्य). mit dem acc.: तं न हुक्तेत्किदा च न M. 2, 144. पाण्डवान्मा हुक्: MBH. 2, 2107. 6, 3940. ohne Ergänzung MBH. 1, 3289. 3, 13795. HIT. 70, 14 (v. l. fügt einen dat. bei). BHĀṬṬ. 4, 39. — partic. हुग्धं der Jmd Etwas zu Leide thut RV. 5, 40, 7. विश्वं कुप्य निचिकीष्य हुग्धम् AV. 1, 10, 2. PĀR. GRHJ. 3, 13. MBH. 5, 715. mit pass. Bed. in अन्तहुग्ध (könnte aber auch bedeuten: mit Würfeln schadend, ein gefährlicher [betrügerischer] Spieler). n. Beleidigung, Kränkung: अत्र हुग्धानि पित्र्या मृता नः RV. 7, 86, 5. — Vgl. द्रोघध्व, द्रोघध्व, द्रोघ, द्रोक्, द्रोक्न्.

— अभि dass.: माभि हुक्: पशुः कल्पयेनम् thee ihm kein Leid (dem Opferthiere, durch ungeschicktes Zerlegen) AV. 9, 5, 4. मा नो मर्ता अभि हुक्त्तन्नाम् RV. 1, 5, 10. यज्ञाभिडुक्ताकर्मन्तं यज्ञं शेषे VS. 6, 17. तयोः पूर्वो ऽभिहुक्ष्यति TS. 2, 2, 6, 2. किंसखा यो ऽभिहुक्ष्यति P. 2, 1, 64, Sch. नाभिहुक्ष्यति भूतेभ्यः BUIG. P. 4, 20, 3. ततः स नृपतेः प्राणेष्वभिहुक्ष्यते (v. l. हुक्ष्यति) PĀNĒAV. I, 270. mit dem acc. P. 1, 4, 38. मातरं च ये ऽभिहुक्ष्यते मनसा कर्मणा चा MBH. 12, 4019. भवान्स्तान्भिहुक्ष्यते R. 3, 11, 18. मा परस्वमभिद्रोघाः Schaden zufügen MBH. 3, 11002 (p. 369). partic. अभिद्रोघ mit act. Bed. PĀR. GRHJ. 3, 12. अभिद्रोघाः परे चेन्ना न भेतव्यम् MBH. 5, 2160. mit pass. Bed. BUIG. P. 5, 26, 17. — desid. अभिद्रुक्ष्यत् KĀTH. 10, 3, 13, 1. — Vgl. अभिद्रुक् fg.

— प्रति eine Beleidigung erwiedern; vgl. प्रतिद्रुक्.

— वि Jmd (dat.) Etwas zu Leide thun: भ्रात्रे परेताय विद्रुक्षे यः BUIG. P. 3, 1, 44.

2. हुक् (= 1. हुक्) P. 3, 2, 161. nom. und im comp. vor einem andern Worte धुग् und धुङ् (dieses nicht zu belegen) 8, 2, 33. VOP. 3, 101.

1) adj. am Ende eines comp. beleidigend, beschädigend, sich feindselig benehmend H. 10. गर्भर्तु M. 3, 90. स्वामि RĀGĀ-TAR. 4, 582. ब्रह्मद्रुक्षे